

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 85.

Eyvende Session.

32te Møde.

Torsdagen den 18de Januar.

(Forsfat.)

Ordføreren (forsfat): Om § 2 har Ministeren jo ogsaa sagt, at det kun gjælder om at straffe for den ulovligt begyndte Handel, men jeg troer, vi i dette Øieblik bør gjøre os Rede for en almindelig Sætning, nemlig den, at, jo mere Frihed vi fordrer og indrømme, destomindre bør vi give efter i de Betingelser, hvorunder Friheden gives. Sige vi, at Enhver, som gjør fornøden Anmeldelse derom, kan handle, saa skal man, selv om Confiscation følger derpaa, sige: Du har havt Frihed til at handle, men Du har misbrugt den, idet Du har forsømt at gjøre din Pligt ved en streng Opfyldelse af Loven, og det er det, der er det Dødsfælgende for hele Samfundet. Jeg troer derfor, at vi ikke paa nogen Maade bør forringe Betydningen af § 2, men dette vil jo ogsaa komme under nærmere Overveielse, som den ærede Minister har bemærket, og, skulde man finde det nødvendigt, kan man jo søie til, at Confiscation ikke skal indtræde. Jeg anseer det ikke fornødent, at dette tilspøies, thi det er ikke vanskeligt at gjøre Anmeldelse for en saa nærboende Øvrighed. Dersom der var Tale om, at man skulde skrive langt, dersom Reiseren af China skulde vide Noget derom, saa var det jo en anden Sag, men at gjøre Anmeldelse til den nærmeste Politieøvrighed og Sogneforstanderskabet er ikke for meget forlangt; det er saa lidt som muligt, for at lade en Mand føle, at der er en vis Ordensbetingelse, som han skal underkaste sig, for at de Paa-

gjældende kunne vide, hvad han vil give sig af med, og hvorledes han vil give sig af med det, og see ham paa Tingene, om det behøves.

Nørgaard: Jeg har nærmest begjæret Ordet for at understøtte det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl), thi, naar man giver Høkerhandelen den Udstrækning, al man endog giver dem Ret til, at sælge Brændeviin, saa finder jeg, at en saadan Bestemmelse som den, der indeholdes i dette Forslag, er ganske paa sin Plads. Det er vel sandt, at det ikke maa være vedkommende Høker tilladt at udskænke Brændeviin til Fortæring paa Stedet, men det forekommer mig, at dette er en Bestemmelse, som meget let kan omgaaes og misbruges, og jeg mener derfor, at det vilde være rigtigt, at der er en Bestemmelse i Loven, som paalægger Amtmanden at indhente Sogneforstanderskabet's Erklæring over, hvorvidt det troer, at vedkommende Høker har gjort Misbrug af sin Ret eller ikke. Det staaer vel i § 4, at Amtmanden ogsaa er berettiget til at tage Besvillingen tilbage, naar han finder, at dermed er skeet Misbrug; men jeg indseer ikke, hvorledes Amtmanden kan erholde nogen sikker Underretning derom, naar han ikke skal have det fra dem, som have localt Kendskab til Sagen, og det er jo navnlig Sogneforstanderskabet, som kan give rigtig Underretning derom. Vil man nu f. Ex. forestille sig, at en Høker gjorde sig Klid for at samle Byens Tjenestefolk, for at de kunde fortære deres Løn hos ham, hvilket vistnok ikke sjældent vil blive Tilfældet, saa veed jeg ikke, hvem der bedre kan bedømme, om Misbrug har fundet Sted, end Sogneforstanderskabet. Som Sagen stiller sig for mig, saa